

Denk na over castratie! (Door Dick Rutten)

Onnodige castratie en sterilisatie Ik stoor me al jaren aan het feit dat ik op jonge honden- en nakomelingen dagen steeds vaker honden tegenkom die op veel te jonge leeftijd gecastreerd of gesteriliseerd worden. Ik keur dit soort dagen diverse keren per jaar voor allerlei rasverenigingen en ik verheug me altijd om te zien hoe een combinatie tot stand komt en de nakomelingen te beoordelen op hun kwaliteit en of het ras er goed voorstaat. Hierdoor gaan er toch wel enkele honderden honden door mijn handen, door het jaar heen. Met deze dagen geef je ook richting aan de fokkerij en daar is de keurmeester toch ook verantwoordelijk voor. Je hebt contact met fokadvies commissies, bestuurders en samen probeer je tot een goed ras beleid te komen. Tot mijn groeiende verbazing en ergernis, komt het steeds vaker voor dat ik jonge reuen keur die in lichaam ver achter gebleven zijn, ik weet dan uit ervaring als ik de testikels wil gaan controleren, wat ik dan aan zal treffen, beter gezegd niet aan zal treffen. Ook zachte testikels komen veelvuldig voor. Bij de teven is het al niet veel beter, verprutste vachten geven het antwoord

al, als ik aan de eigenaar/exposant ga vragen, is ze gesteriliseerd?

Doorvragend word ik alleen maar bozer, er wordt in de behandelkamer van de dierenarts niet voldoende geïnformeerd, er wordt niet bij verteld wat de consequenties kunnen zijn, de bijwerkingen. Bij jonge reuen loop je kans op achterblijven in ontwikkeling, het “reu” zijn heeft ook tijdens het uitlaten en ontmoetingen met andere honden grote consequenties, ze zijn in een groep altijd de “Underdog”. Ergerlijk is ook dat er door verschillende dierenartsen als argument wordt gebruikt dat de teef een verhoogde kans heeft op kanker als je niet steriliseert. Onderzoek heeft het tegendeel aangetoond. Dit fenomeen komt uit Amerika overwaaien, maar dat ze er aldaar op terug gekomen zijn hebben waarschijnlijk niet alle dierenartsen mee gekregen. Wat vertellen ze er niet bij? Dat de vacht naar de knoppen gaat ook bij de castratie/sterilisatie van honden. Dat de teef levenslang incontinent kan blijven, gedrag verandering en het allerbelangrijkste ze vragen niet of er met deze hond gefokt gaat worden, dat wordt volledig overgeslagen.

Nu komen we aan op het punt waarom ik dit stuk heb geschreven en de bekende druppel was die de emmer deed overlopen. Afgelopen zaterdag heb ik een ras gekeurd dat in grote nood verkeerd we hebben al het bloed nodig dat er rond loopt en een ras dat hoog in mijn vaandel staat en waar ik al meer dan 25 jaar de

nakomelingen keur, de Drentsche Patrijshond. Ik was aan het eind van de dag heel teleurgesteld, een grote hoeveelheid, in mijn eerste nest (7 honden) meer dan de helft gecastreerd, bijna allemaal op initiatief van de dierenarts, in de andere nesten was het niet veel beter. Enkele reuen waren chemisch gecastreerd, dit zou nabootsen alsof de hond gecastreerd zou worden, gevolgen vaak zonder het verwachte effect, maar wel twee zachte en kleine testikels die dat teweeg brengt, kunnen dan weer herstellen alsof er niets gebeurd is. Ammehoela! Het kwaad is dan al geschied. De hond is te jong om dit te adviseren, je belemmerd hem in zijn ontwikkeling, je hebt hem mede verprutst geachte dierenarts. Ook voor de fokkerij, met dit soort adviezen is onze Drent niet gebaat en niet alleen de Drent. Pratend over dit probleem kom je in contact met mensen en collega's die dezelfde ervaring hebben, Wij vragen ons af wat sommige dierenartsen bezielt om dit soort fratsen uit te halen. Natuurlijk weten wij dat het soms nodig is, sommige dierenartsen zijn echt wel goed bezig. Natuurlijk weten wij kynologen, dat er rassen zijn die een verhoogde kans op baarmoeder problemen hebben, meestal op latere leeftijd. Maar waarom worden er bij mensen die wat meer over honden weten, nooit iets voorgesteld over castratie/sterilisatie, hier begeeft de dierenarts zich niet op glad ijs. Voor mij is er maar een doel waarvoor dit goed is en dat is de omzet van de dierenarts.

Dick Rutten

Denk